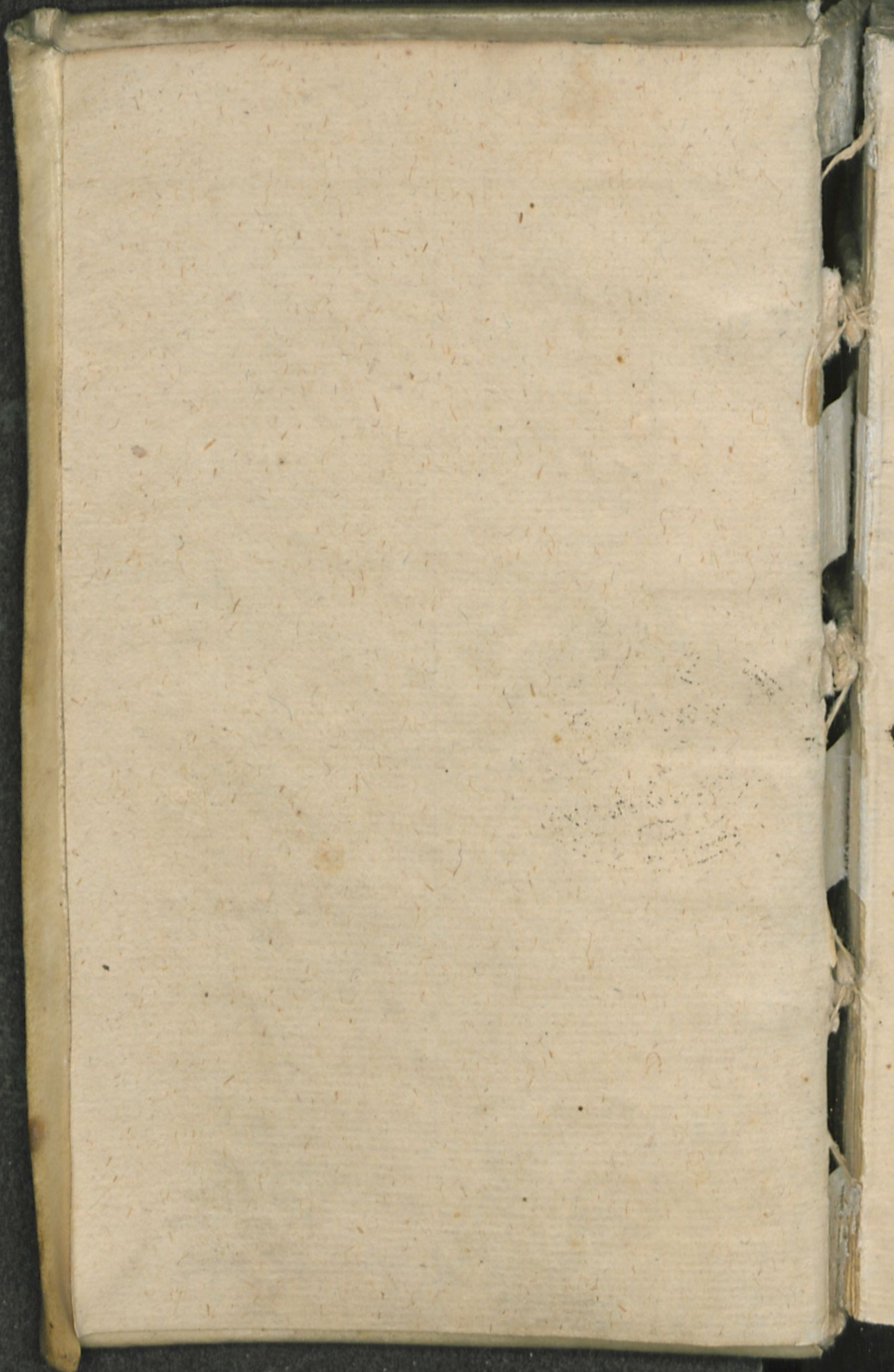

Sammelband

L. g. 165

2.
Ἐπιστολὰὶ αἰγίνε τῶ ῥήτορῳ.

1
AESCHINIS

oratoris Atheniensis praestantissimi

EPISTOLÆ GRÆCÆ.

*IO ANNIS CASELII diligentia,
utilitati Græcæ doctrinæ amantium,
quàm emendatissimè edita.*

ROSTOCHII

TYPIS IACOBI LVCII.

ANNO M. D. LXXIIX.

[461207]
g. K. 2. 904.

AESECHNIS

Oratorum Libanionis pro

Constantino

et Constantinae

Oratorum Libanionis pro

Constantino et Constantinae

Oratorum Libanionis pro

IOANNI
PVBACHIO V. CL.

*Illmi. principis Ioachimi Fridericj,
Administratoris Archiepiscopatus Mag-
deburg. Marchionis Brandenburg.
consiliario S. D.*

IOANNES CASELIVS.

*Vam mihi vetus, Pu-
bachi, & quanta cum
fratribus Hubneris, vi-
ris doctiss. intercedat
necessitudo: neq; te fu-
gere potest, qui cum
utroq; amicitiam, cum Tobia vero eti-
am quotidianæ vitæ consuetudinem co-
las. Proinde minus miraberis, si cogno-
uerim, quæ tua sit in me benevolentia,
quantum mei studium, etsi id aliquan-
do ex paucarum horarum congressu vi-
dere potuerim, sed, quod tu mihi facile
ignosces, illud putabam esse humanita-
tis &*

tis & comitatis tuæ potius in omnes, quam singularis in me affectionis. Nunc verò postquam intellexi, me non obscure à te amari; indignum profecto faciam, tum me ipso, qui semper fidelis amicorum cultor & esse et perhiberi volui, tum studijs litterarum, in quibus semper fui, nisi tibi & amorem tuum mei mihi esse voluptati nunciem, & in hac parte respondeam. Vides & occasionem & argumentum huius epistolæ & brevis & incompta: quam alio consilio non exaravi, nisi ut te sincerè à me coli, facilius certiusq; intelligeres. Nam neque de me multa dicere, meaq; tibi studia & officia deferre, quæ tamen tibi constabunt omnia, quamuis nihil à me magnum polliceri possim, mihi nunc libet: neq; tuas virtutes, doctrinam, auctoritatem, qua istic præstas, apud te prædicare debeo, neq; volo. Nam etsi optimi quiq; suis laudibus maximè delectantur; tamen in os laudari aliquando minimè cupiunt: neq; ego vel leuiter
hoc

PROOEMIUM.

S

hoc mihi faciendum putavi, quod aliquam assentationis suspicionem redoleret. Tu vero nuda hac benevolentissimi in te animi mei significatione eris contentus: quod si quid ingenij mei vigiliarum fuisset in promptu, maioris testificationis gratia unà ad te misissem: quin cum epistolas summi oratoris Aeschinis in manibus nunc ipsum haberem, quas publicæ utilitati ederem; non fuit cur nollem vel de alieno esse liberalis, præsertim cum in hac editione non minorem diligentiam adhibuerim, (religiosè enim esse tractanda scripta veterum iudico.) quàm si quid ipse pepererim, ut aliquid etiam hic meum esse & ego dicere, & nemo negare possit. Sed de his epistolis ad te nihil: cum ipsemet intelligas, & docere alios possis, quàm Græci homines, Athenienses præsertim, & illius potissimum aureæ ætatis, quam liceat mihi messem Mineruæ nominare, in omni genere doctrinæ excelluerint, & reliquerint exempla in omni genere

A 3

perfe-

perfectissima, planeq; diuina: ut hæsi-
milesq; reliquæ illius sapientissimi secu-
li non adspernandæ, videantur: ac mihi
quoq; dabitur alius, commodiorq; hac de
re differendi locus. Tu, mi Pubachi, me
ama, & quod scribo, quod ad te mitto,
quantulumcumq; est, ab animo tui
obseruantissimo profectum exi-
stima. Vale. Rostochio.

Kal. Maijs.

Anno

M. D. LXXVIII.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΑΙΣΧΙ-
ΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ.

ΦΙΛΟΚΡΑΤΕΙ.

ΛΥΣΑΝΤΕΣ ἐκ μουνη-
χίας ἐσπέρας λαμπρῶ
σφόδρα σκίρωνι πρὸ μέ-
σην ἡμέραν, κατήχθημεν
εἰς νηρησὸν τῶν κίων.
καθίσαντες ἢ ἡμέρας ἐν-
νέα: (σκαῖος γὰρ ἦν ὁ ἀνεμος) εἶτα πάλιν λύ-
σαντες, ἅμα τῇ ἑῷ εἰς δῆλον ἤλθομεν. δῆ-
λιοι δὲ ἐνόσσω λοιμώδη τινὰ νόσον: τὰ μὲν
πρόσωπα Ἰπίμωλαυτο λεύκης, καὶ τὰς τρί-
χας λευκοὶ ἐγίνοντο: ὃ δὲ τράχηλῶ αὐτῶν
καὶ τὰ σέρνα ἀνώδρα: πυρετοὶ δὲ ὅτε Ἰπιγί-
νοντο, ἔδὲ ἀληθόνες μεγάλα, ἔδὲ τὰ κά-
τω μέρη παρήλαττον ἔδεν. ταῦτα ἢ ἐπύ-
θοντο καὶ μῆνιν ἀπόλων αὐτοῖς ὁμβεθη-
κέναι, ταφόντ' ἐν τῇ νήσῳ τινὸς τῶν Ἰπι-
φανῶν, οὐ πρότερον εἰωθός. ἐκ τούτου οὐκ
προσβάλλειν αὐτοῖς τὸ θεὸν τῶν νόσον ταύτων
ὑπελάμβανον. ἡμεῖς ἢ ὡσπερ τι ἔθνος ἀλ-
λόφυλον, ἢ νῆσον ἐν τῇ ἕξω θαλάττῃ ἀφι-
Α 4 γυμνοῦ

γυμνοί, ἢ ἰδόντες ἐξ αἴφνης χρώμα ποικί-
 λων ἀνθρώπων, νικτὸς ἀπιφειγόντες ὠχό-
 μεθα, πωθανόμενοι ἀλλήλων καὶ τὸ πῦρον,
 εἰ τὸ χρώμα ἔχοι ἕκαστος, οἷον ἐκόμιζεν
 οἴκοθεν, ἔτασ τείχας. Ζαλη ἢ ἢ ἀνεμῶ
 ἐξώσης ἐμπεσῶν, ἀπήνεγκεν ἡμᾶς ὑπὲρ
 κρήτιν, πλησίον ψαμαθῆντος. ὡς δὲ ἐν
 ἀπίπῳ ἡμῶν ἤδη, ἀντιπνεῖ πνεῖμα λιθυ-
 κόν: εἴτα πνευσάντις ἡμῖν ἀπαρκτίς, πάλιν
 ἐφερόμεθα πέντε νυκτας ἐν θαλάτῃ γρό-
 μοι, ἐν αἷς περσέχομεν ἀθρόνη: ἵνα μά-
 θωμεν, μὴ πολυπραγμονεῖν, εἴτις ἐν τῇ ἐ-
 αὐτῆ πατερίδι καὶ οὐ νόμος ἢ μὴ, σεφανῶ-
 ται: κακῆθεν τετταρσιν ἡμέραις, ἀφικόμε-
 θα εἰς Ἰππινεῖον τι τῆς ῥόδου, ὅπως νοσηται μοι
 (νωέθη τῷ πρὸ τὸ ἄσθμα νόσον. ὡς ἢ Ἰπι-
 μείναντός με αὐτόθι, ὅτι ἐνεδίδε ἢ νόσος,
 διέπλωσα εἰς ῥόδον: καὶ ἐδέξατο ἡμᾶς εὐ-
 μῶως ὁ τόπος. εὐθύς γὰρ, ὡς διέβην, πο-
 λὺ ῥάων ἐχρόμην. καὶ ταυτὶ μὲν ἔχομεν σοι
 τέως ἐπεσέλην: τὰ δὲ ἄλλα ὡς ἂν ἕκαστα
 συμβαίνοι, δηλώσομεν. εὐτυχία: ἢ μὴ πρόσ-
 κρθε, μήτε τίς πλεον σῶ, μήτε τίς ἔλαττον
 διωαμύοις.

ΚΤΗ-

ΛΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ

ΚΤΗΣΙΦΩΝΤΙ.

Πέσφλεν ἡμῖν Νικόστρατος
 ὁ πρὸς μητρὸς Θεῖου, ὡς ἐ-
 πηρεάζοις μὲν εἰς αὐτὸν οὐ
 μελέως: ἐμοὶ ἢ ὀνειδίσεις
 τῆν Διὰ σέ μοι συμῶσαι
 συμφορᾶν. ἐγὼ ἢ θαυμάζω, τί παθῶν, ἐξ-
 ἴσθαι μὲν οἴκοθεν ἡμῖν, τοσῶντα διελέχθης,
 ὥστε πρὸς Θεῖνάί με, μηδὲν ὦν διελέχθης
 πεπλάσθαι σε, μηδὲ ἄλλως φρονεῖν, βλέ-
 πόντα πρῶτον μὲν εἰς τῆν ἡμῶν συμφορᾶν,
 μὴ οὐκ ἀπρόκως εἶναι καὶ οὐκ ἐχθρὸς ἐλεεῖν
 ὑπελάμβανον: ἔπειτα ἢ καὶ εἰς τὸ σκυθρο-
 πόν ἢ ὅμοιον δέδρακρυμύω. ὥστ' ἐγώ γε καὶ
 ἐπέσκηψα ἐνίοις τῶν προσηγορῶν ἡμῖν, εἴ-
 τε δέοιντο, προσιέναι σοι, καὶ μηδενὸς ὑπε-
 ρήσθαι ὑπερχόμεναι αὐτοῖς: καὶ αὐτὸς ἢ ἐπέσφ-
 λα, πρὸς ὧν ἐξημάτιζον ἀθλιώσι μοι γνέ-
 σθαι πολλάκις. νῦν ἢ οὐκ ἐμποδῶν ἔτι οὐ-
 σιν ἡμῖν, ἔτε διανοχλασίσοι, οὔτε ἄλλω τινὶ
 ἀθλιωαίων, ἐπηρεάζεις: ἔτε εἰς τῆν τύχην
 ἀποβλέπεις, ἔτε εἰς ἄλλό τι τῶν ἀνθρώπων,
 ἀλλ' ἐπαγωνίζῃ ἔτι, καὶ ἐκπεπρωκόσι τὸ πα-

Α 5

τρί-

τριδος, καὶ ἀπεσερημύοις Ἰπιθυμίας, καὶ
 πόλεως, ἢ πολιτῶν, ἢ φίλων. καὶ ὅσα μὲν
 εἰς ἐμὲ λπόντα ἐβλασφήμεις, σοὶ μὲν ἴσως
 φέροι αὖ τινα εἰκότως ἢ φθόνον ἢ μῖσθον·
 ὡσπερ αὖ εἴτινα τῶν τεθνεώτων Ἰπιβάλλοιο
 βλασφημεῖν, ἐν ἔτω χρηστῇ ἢ φιλανθρώ-
 πω πόλει. ἐγὼ δὲ, ὅτε αὖ ἀπὸ ταῦτα φου-
 λότερον νομιθεῖω ἀπάν ὑπὸ σὲ λοιδο-
 ρέμενος· ἀτυχέστερος μὲντοι ἢ ἐλεηνότερον
 ἴσως νομιθεῖς, ποτὲ μὲν ἔδεν ἠπλον, νῦν ἢ
 ἔδὲ μίαν ὑπὲρ αὐτῶν φωνῶν ἐκπέμπειν,
 ἀλλ' ἔδὲ ἀκείνῳ λοιδορέμετον διώματι τῶν
 ἢ γέροντα Ἰπιφικῆ ὑβρίζεσθαι, μηδὲ μίαν
 ἐλπίδα ἔτι ἔχοντα ἢ διωθήσεσθαι ποτὲ ἀμύ-
 νασθαι, ὅσ γε τῶν σύμπασων ἐλπίδα ἐφ' ὑμῖν
 αὐτοῖς ἀκμῶν ἔχει τῆς μηδὲ αὐτῶν σώζειν
 ἔτι διωαμύοις, πῶς ὅτε ἀσχερόν ἐστιν; ἀλ-
 λά μὴ πρὸς τῶν δῖος, μὴ σύγε, ὡ κτησιφῶν,
 μηδὲ εἰ τὰ μάλιτα ἡμαῖς ἀνιᾶν βέλῃ, καὶ
 εἰ μὴ πεπλήρωκέσθαι μηδὲν τῶν ἡμετέρων κα-
 κῶν, μίασμα τῶν προσηῶν σωτῶντε, ἢ τῆς
 παυσίν, οὐς τρέφεις, βοηθῶν ἐσεσθαι σοὶ δη-
 λουότι τῶν γήρως σε προσδοκῶν: ἢ μέμνη-
 σθαι, ὅτι ἔδὲ ἀσθένης εἰς τῶν ποτὲ ἀφίξεσθαι
 ἢ λπ-

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. ΙΓ

ἤλπισεν: ἔδ' ἄλλοι πολλοὶ, καὶ ἐπὶ μᾶλλον
ἀκμασύντες ἐν τῇ ἑαυτῶν πατρίδι, καὶ
πολλοὶ λαμπρότεροι ἐμοῦ τε καὶ σοῦ γυμ-
νασίου.

Ἰ μὲν ἄλλοι πάντες, ὅσοι φεί-
γασιν ἀδίκως, ἢ δεόνται τῶν
πολιτῶν, ὅπως ἐπαμείλθωσιν,
ἢ ἀμαρτύντες τῆς τοῦ λοιδο-
ροῦσι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ὡς φαύλως
αὐτοῖς προσφερομένης: ἐγὼ ἢ ἐπεισθε ἀνα-
ξίως, ὧν ἐπολιτῶσιν, ἢ τύχησα, ἢ κα-
τηγορῶν ἄλλων αὐτὸς ἑάλων, ἀχθομαι μὲν
ὡσπερ εἰκὸς ἐστίν, ἀγανακτῶ ἢ ἔδειν. οὐ γὰρ
ἔτις ἐγὼγε ἠλίθιος εἰμι, ὥστε ἐξ ἧς πόλεως
ὁ Σεμιστοκλῆς ὁ τῶν ἐλλάδα ἐλευθέρωσας
ἐξηλάθη, καὶ ὅπερ μιλιτιάδης, ὅτι μικρὸν ὠ-
φλε τῷ δημοσίῳ, γέρον ἐν τῷ δεσποτηρίῳ
ἀπέθανε, ταύτῃ τῇ πόλει αἰζίνῳ τ' ἀτρο-
μήτου φεύγοντα ἀγανακτεῖν οἰεῖσθαι δεῖν, εἴπερ
τ' εἰωθότων ἀθλιώησιν ἐπαθόν: ἀλλ' ἐγὼγε ἢ
λαμπρὸν εἰκότως νομίσασθαι ἀν' αὐτὸ γυμνασίου, τὸ
μετ' ἐκείνων ἐν ἀδοξίᾳ παρὰ τοῖς ἐπίστα ἀν-
θρώποις ἢ ἄξιός τ' ὅμοια παθεῖν ἐκείνοις γε-
γονέναι.

Ἐπι-

Πρόδοσι δοκῆ πωθαύεσθαι
 πρὸς κλεοκράτης, ὅστις ἐστὶν ὁ
 κλεοκράτης ἀκχε. παύση γὰρ
 ἔσθ' ἡμεῖς πολυπραγμονῶν·
 ἔσθ' ἀπὸ πρὸ μακρῆς ἀκχῆσθαι διηγήσεως. τὸ
 μὲν γὰρ γινώσκοντες ἐστὶν ἀπάντων ἀνδρῶν ἐλλυῶν
 ὅτι ἐν ἀφανέστοις· ἀρίφρονα τὸν ἐκ δα-
 μαγίτης εἶπε πωθαύοιο, ὃν καὶ ὁ μέγας
 αἰρεῖ πίνδαρος. ἀλλ' ὅπως μὴ γέλῳτα ὀφλι-
 σκάνης, ζητῶν ὅστις ἐστὶν ὁ πίνδαρος. τὰτι
 μὲν γὰρ οἶμαι, ὅτι καὶ παρὰ μανλία τῷ γραμ-
 ματίστῃ ἅμα ἐμοὶ ποτὲ ἔμαθες τὸ γράμμα·
 καὶ εἰ μηδενὸς ἐπι τῶν παρὰ μανλία μνημο-
 νεύης, ἐν γὰρ τῷ ἐκκλησίῳ μελανίππου
 ἐκάστοτε ἀκχῆς λέγοντο· αἴτε λιπαροὶ ἔ-
 σοίδιμοι ἐλλάδος ἔρρισμα ἀθαῦμα· ἔστι πιν-
 δάρος τῷ θηβαίῳ τὸ ἔπος τῷ ἔστι λέγοντος·
 καὶ ὅτι ἐζημίωσαν αὐτὸν θηβαῖοι τῷ ποιή-
 σαντα τὸ ἔπος. οἱ ἡμέτεροι πρόγονοι διωλιῶ
 αὐτῷ τὴν ζημίαν ἀπέδοσαν μετὰ τῷ εἰκόνι
 χαλκῇ τιμῆσθαι. καὶ ἰὼ αὐτῇ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπι-
 πρὸ τῆς βασιλείας σοῦ, καθήμερον ἐνδύ-
 ματι καὶ λύρα ὁ πίνδαρος, ἀείδημα ἔχων,
 καὶ ὅτι τῶν γονάτων ἀνελιγμένον βιβλίον.
 ἔτι

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. 13

ἔτος δὲ ὁ Πίνδαρος, δαμάγητον ἄγχι ἐκεί-
 νον, εἰς ὃν ἀναλείπει τὸ κλεοκράτης γένος.
 λέγει δὲ πρὸς αὐτὸς Πίνδαρος καὶ τὰ πρὸς
 τοῦ Διαγορείου. Ἐτὰ πρὸς τὴν πρῆσβυτιν,
 ἣς τὸ μητρῶον αὐτῶ γένος ἀπλεται. Ἐ εἰ μὴ
 σφόδρα ἦδεν ποιητῶν ὑπερφρονα ὄντα σε,
 καὶ τὰ ἀγορεύα πάντα, Ἐ τὰ ἀπολέσωντα
 ἡμᾶς Ἰππιθελεύματ' ἄλλοιον πειπέποντα,
 καὶ ἀποχρῆν ὑπελάμβανόν σε ὑπομνήσασθαι
 μόνον τὰ πρὸς τοῦ Διαγορείου εἰπὼν ἔπι
 Πινδάρου. νῦν ἢ οἶδα, ὅτι μάτῳ σοι ταύτῳ
 τὴν λύραν λέξομαι. δοκεῖ ἔν μοι ἀνάγκη
 εἶναι διηγήσασθαι σοι τὸ διήγημα τῶν. ἄξιον
 γὰρ ἀκῆσαι, εἰ καὶ μὴ περσῆκεν κλεοκράτης.
 λέγεται γάρ ποτε γυνὴ πρῆσβυτις Ὀλυμπιά-
 σι παρελθῶσα εἰς τὸ στίδιον ἐσαῖαι τὴν ἄμα-
 ρτις ἀνδράσι, καὶ θεάσασθαι τοῦ ἀγωνιζομέ-
 νου: Ἰππιδάντων ἢ αὐτῆ τῶν ἐλλαοδικῶν,
 ὅτι ἐτόλμησε παρελθεῖν εἰς τὸ στίδιον, ἀπο-
 κρῖνασθαι. τίτι γὰρ ἄλλη τῶν γυναικῶν δέδω-
 κε καυχῆσασθαι ἕτως ὁ θεός; ὅτι καὶ πατέ-
 ρα καὶ τρεῖς ἀδελφούς Ὀλυμπιονίκας ἔχοι, Ἐ
 ἕν ἑπ' Ὀλύμπια ἄγοι. ταύτης ἔν τ' πρῆσβυ-
 τιδος, καὶ τῶν ἑξ ἡμέρας ἀπορρώξ ἐστὶν ὁ κλεο-
 κρά-

κράτης, ὡς ἔστι μᾶλλον πάντων ἢ αὐτῶν πυ-
 θέσθαι. ἢ πλείω μὲν ἔβλεπον λέγειν, μὴ
 ἔμηνύσαι σοι, ὅπως ἠξίωσας, ὅστις ἐστὶν ὀκλεο-
 κράτης, βέλεσθαι μόνον, ἀλλὰ ἢ ἐγκεκω-
 μιακέναι αὐτὸν, ὡσπερ ἔθρασύμαχος τὸ
 ξένον σωτητέχθαι, καὶ ἀπολίψιν ταύτῃ τῷ
 χάριν τῶ λαμπρῶς ἐστᾶσθαι δοκῶ. τοσού-
 τῳ μὲντοι εἶπομι αὐτῷ, ὅτι ἡ πρεσβύτις ἐκείνη,
 εἰ τῶτον ἐγνώκει τὸν κλεοκράτη, πολὺ αὐ-
 μᾶλλον ἴπὶ τῶτω ἢ ἴπὶ τῶις πέντε ὀλυμπιο-
 νίχης ἐσεμνύετο.

μὲν Ἰαλιάδης, ὃ μάλιστ' ἐ-
 πεποιθῆς, ἔτε ὅτε ἀφίγμεθα
 εἰς ῥόδον, παρῶν ἔτυχεν, ἀλ-
 λά πρὸς λίνδον ἦν: ἔτε ἐπα-
 νελθὼν εἰς ῥόδον πρὸς τῶν ἡσ-
 μύσειεν ἡμᾶς, ἔξω δὴ τῶ τὰ κοινὰ ταῦτα,
 προστάξαι λέγειν, εἰπὼν χρῆζομεν. ὃ δὲ κλεο-
 κράτης, ἔδιδε μὰ τῶ θεῶς ἴπιστεῖλαί σοι
 δυναίμεν αὐτάρκως τῷ ὑπερβολῶ
 τῷ φιλανθρωπίας, ὅση κέρηται πρὸς ἐμέ.
 καὶ γὰρ οἰκίαν παρεσκεύασέ μοι δημοσίᾳ
 δοθῆ-

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. ΙΒ

δοθῆναι, ἢ χωρίον ἐν καμείρῳ: Ἐαὐτὸς ᾧ
 ἔπεμψεν ἡμῖν τὰ Ἰπιτήδεια, καὶ εἰς ἐνιαυ-
 τὸν ἄφθονα οὐκ ἐμοὶ μόνον, ἀλλὰ καὶ τεύτραν-
 τι Ἐὐπλισία, τὰ μὲν ἄλλα εἰσὶ φαιλό-
 τερα τῶν ἀθλιώτην, ὡς περ ἔλαιον Ἐ μέλι,
 ἀλλ' οἶων παρόντων, ἔδεν αὐτῷ ἐκεῖ δεηθεί-
 ημεν. οἶνον γε μὲν καὶ πολὺ ἀμείνω τῷ παρ
 ὑμῖν, καὶ ἐκ εὐοβίλα ἅμα Ἐ ἀλεύρων καὶ
 ἀρωμάτων πεποιημένα ἐν τύποις τραγῆμα-
 τα: ὧν καὶ πέπομφά σοι. ταῦτα δ' ἡμῖν ἔπεμ-
 ψε: καὶ πυρῶν μεδίμνος, ὅσοις ἐγὼ μεδί-
 μοις ἔχ' ὅπως ἐμαυτὸν, ἀλλὰ Ἐ πάντας
 κοθικίδας διαρκεῖν αὐτῷ ἡδυνάμην: καὶ πολ-
 λὰ ᾧ ἄλλα πρὸς τέτοις, ἃ γράφην ἀιχμύο-
 μα, ἵνα μήτινα δηλῶν ἐμὲν μικρολογίαν
 δόξω. τὸ μὲν γὰρ τὰ μικρὰ πάνυ ὑπερα-
 σπάζεσθαι, μικρολογίας μύτιν ἔστιν εἶναι φη-
 μι Ἐ ἀπρόκαλίας. φιλοφρονημάτων ᾧ καὶ
 μικρῶν πάνυ ἐγώ γε ἠτιμῶσθαι ὁμολογῶ. παρε-
 χέ ᾧ ἡμῖν Ἐ ἄλλα καλλίω ὄρων τε ἀγρίων, καὶ
 δορκάδων τῷ πέραθεν ἄπολαύματα. ἐτι καὶ
 αὐτὸς ἡμῖν σῶεσθαι ὁσημέραι: Ἐ μεταδίδωσι
 τῆς αὐτῆς ὁφίας: ἢ ὁφωτέρα ἢ κατ' ἡμᾶς
 ἐστίν. ἃ γὰρ ἐγὼ παθῶν ἐδιδάχθην, ταῦτα

πρὸς

πρὶν παθεῖν φυλάττεται σοφία, καὶ ἔχ' ὡς
 ὡς οἱ ἄφρονες πείρα διδασκόμεθα. ἔγ' ἄρ'
 πολιτεύεται. καὶ ὅσον γ' ἐπ' κλεκροατῆ, ἔδ' ἔ
 μίας πύλεως ἀλλης ἔδ' ἀνθρώπων Ἰπιθυ-
 μῶν: ἀλλὰ ἔ σφόδρα ἀσμερίζω τῇ ἑμφο-
 ρᾷ, ἔ ἀρχὴ δοκεῖ μοι ἔ βίε ἢ ἀπαλλαγῆ
 τῆς αὐτόθι πολιτείας: καὶ ἔτω μὲν ὑπερ-
 οραπῶ τὰ παρόντα: καὶ ὅπως φασὶ σοφοὶ λέγει
 ἤδη γέροντα ὑπερ' ἀλλης ἡδονῆς εἰπεῖν, ὡς
 ὡς κωὸς λυπώσης ἀπηλάχθαι, ποιεῖ τ'
 τ' ἔ πολιτεύεσθαι ἡδονῆς, ὡ καὶ ὅταν ὁ νοῦς ἐ-
 πικρατῆ, τρισυδαίμων ἐγώ γε ἑμαυτῶ τ'
 φυγῆς, ἢν φεύγω, φαίνομαι ὅταν δ' αὖ
 πάλιν ὑπέλθαι μοι λογισμὸς τε καὶ γνώμη τ'
 αὐτόθι, ἔχ' ἐταίρων μένον, ἀλλὰ καὶ ἑταί-
 ρων, καὶ ἐκκλησίας, ἔ κελυπτοῦ, ἐν ᾧ πέντε
 καὶ τετραράκοντα ἔτη ὤκησα, καὶ τ' ἄλλοσι
 χωρὶς, καὶ τῶν ἐκεί μοι μὲν σ' ἔ Φιλίνου
 Διατριβῶν γηρομύων, μεταρρῆ ἄπαν τ' αἰ-
 μα ἄλλοσε ποι τῶν σπλαγχνῶν πάλιν, καὶ
 μοι δὴ πολε καὶ λοιδορία, αἷς ἐλοιδορῶμαι,
 ὑπο δημοσφενκς ἡδίσται δοκῶσι, καὶ σκώμ-
 ματα, ἐφ' οἷς ἔδ' αἷς ἔξω κτησιφῶντ' ἔγ' ἔ
 λασέ πῶ πολε. ἀλλὰ γ' ἄλλοι μὲν ἡμῶν δα-
 κρύων:

ΛΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. 17

κρύων: σὺ δὲ εὐτυχοίης, ἢ μὴ μόνον πολι-
 τείαν ἀπίσαν, ἀλλὰ ἐλεπήνῃ φεύγε, ὅτε
 πρὸς ἡμᾶς ἔχῃ φιλαπεχθημόνως: καὶ ὅτι
 πολλὰ τοιοῦτός ἐστιν, ὅτε πείθειναι μὲν μηδέ-
 να λαμπρότερον, ἢ τῆσδε ἢ ἀδοξότατον: καὶ
 μάλιστα μὲν παλαιῶν, φεύγε τὰς μετ' αὐ-
 τῶν δρατρίδας: εἰδὲ αὐτὴν σωέλθης ἐκ τύ-
 χης, ἢ καθ' ἡμῶν λέγει τί, πρῶτον σιωπᾶν,
 αὐτοχύης ἢ γελαῖν: ἀλλ' ὁ μὲν δίδωσιν ἀπε-
 χρώσαν δίκην, ἢ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐγέλω-
 τος εἶναι δοκεῖν ἅμα ἢ μίσους ἄξιον. σὺ ἢ
 εἰ μὴ πάντῃ φοβῆ τὴν θάλατταν, ἀφίκοιο
 παρ' ἡμᾶς ποτε, ἐπαρχῶν σεαυτὸν ἡμῖν
 ἰδεῖν, ἐπανήκοις πάλιν.

Αρίων ἔστι ὁ κομίζων σοι τὴν
 Ἰπσιλλὴν ὁ πρῶτός ἐστιν ἡμᾶς
 ὑποδεξάμενος ἐν ῥόδῳ. πέ-
 πλωκε ἢ ἀθλίωζε καὶ χρείαν
 κηδεσθ' ἄροντες, ἀργύριον εἰσπράξων πα-
 ρὰ τῶν τραπεζιτῶν χαρμόλα. σκόπη ἢ ὅπως
 αὐτὸν δέξῃ φιλοφρόνως. ἔστι ἢ κομιστὴν εὐτε-
 λῆς τὴν δίκαιαν, ἢ πρέπων ἡμῖν: ὡς ἐπὶ τὰ
 ἄλλα συμπράξῃς, ὡς μάθη, ὡς ἔπαυτε-
 λως

Β

λως

λῶς ἔρημον φίλων ὑπέλαβεν, ἀλλ' ἔστι τις
ἀθλιώησιν ἀγρίνου λόγου ἔ μνήμη.

ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΩ
δήμῳ.

Πυθόμην τὰ ρηθέντα μελα-
νώπῳ πρὸς ὑμᾶς. ἔ τινι μὲν
ὑμετέραν ἀπεδεξάμην φι-
λανθρωπίαν: μελανώπῳ δὲ
οὐκ ἐπαυελθῶν μόνον πρὸς ὑ-
μᾶς νομίζω τῆς βεβιωμένοις αὐτῷ πρέπ-
σαν ἀποδώσειν χάριν, ἀλλὰ τυχόν ἐτι καὶ τῆς
παλείου ἔσπερη μέρους, ὅμως ἀρκέσαι πρὸς
εἰσάγγελαι. ἐγὼ γὰρ ὡς μελανώπε καὶ μὲν οὐ
νόμους ὁμολογῶ ταύτη κεχρηῆσθαι τῆ συμ-
φορᾷ. φημι μὲντοι βοηθῶν ταῦτα τῆς νό-
μοις πεπονθέναι, ἔ ὑπὲρ τῆ μηδεῖνα στε-
φανῶσαι παρ' αὐτὸς ἀγωνιζόμενοι. ἐμοὶ
μὲν ἐν τῷ δεδυσυχηκέναι πολιτῶν μέρους
χρῆστόν ἐστι πρὸς θεμισκλέα, ἔ ἀριστίδην,
καὶ ἄλλους πολλοὺς τ' λαμπροτάτων ἐν τῇ
πόλει γυνομένων. σοὶ ἢ τὸ μέγιστον μὲν χθὲς καὶ
πρῶτον θεσμοθετῆσαι, ἡδὴ σου πρῶταίαν
τινὴ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. 19

τῶν μητέρων, τρεῖς ἢ ἑμπεσεῖν τὸ πατέρα οὐδ'
 εἰς τὸ δεσμοτήριον: σὲ ἢ πρᾶθέντα δυοῦ λίων
 δραχμῶν τῶν ἀκμῶν σωτηρηκέναι τῆς
 πρὸς τὸν ἀρχον νεοῖς, ἔκρινά ταῦτ' εἶναι,
 πρὸς Σεμισικλέα, ἢ ἀρκεῖδω τὸ δίκασμον
 ὑπολαμβάνω, ἀλλὰ μελανώπω μὲν αὐ-
 θις, εἰὰ ὑμῖν ποιεῖ δόξη, διαλέξομαι πα-
 ρῶν. νυνὶ ἢ τὸ μὲν εὐνοίας, ἢν ἀπόντιμοι πα-
 ρέχεσθε, θορυβῶντες, ἢ μὴ θέλοντες ἀκρο-
 ασαῖς τῶν λοιδορῶντων ἡμᾶς, πολλῶν χά-
 ριν ἔχω: δικαστότερον μὲν τοι ἢ ἄμεινον, ἑμαυ-
 τὸν εἰσαῖ πρὸς τὰς λοιδορῶντας λέγειν, ψη-
 φισαμύνης, ἢ πολλάκις πολλοῖς ἤδη ἐψη-
 φισαῖτε τὰ μέγιστα ἀμαρτῶσιν εἰς ὑμᾶς:
 εἰ δὲ μὴ, τότε δεύτερον αὖ δεηθείω, ἀνέχεσθαι
 πολὺ μᾶλλον τὸ λοιδοροῦντων ἡμᾶς, ἢ χα-
 εῖζεσθαι δοκῶντας, ὅτι τὸ βλασφημῶν-
 των ἐκ ἀκροῦσθαι, μείζω τῶν ὑπο-
 ψίαν τῶν δυναμῶν
 λέγεσθαι ποιεῖν.

B 2

Σὺ μὲν

Ἦ μὲν ἐδέξατο ἐν νύκτι ἀφίξασθαι
 πρὸς ἡμᾶς: ἀλλὰ καὶ νόσος, ἐ-
 δίκασε, καὶ πάντα μάλλον οὐ
 μὴ βέλεσθαι ἐλθεῖν πρὸς ἡ-
 μᾶς αἰτία. νικίας ἢ ἀφίκτηται
 πάλαι, καὶ ἀνδρωκίδας. εἰ μὲν ἐν νύκτι σὺ
 Φιλίνω (τω θαύμασι γὰρ αὐτὸν ἐξίεναι) διέ-
 γνωκας ἀφικνεῖσθαι πρὸς ἡμᾶς, τάχα ἂν εἴη
 σοι ἐπιδολογία, καὶ λυθείη ὁ πόλεμος: εἰ δὲ
 ἐδέξῃ σὺ ἐκείνῳ διέγνωκας ἐξίεναι, σὺ μὲν
 Ἰπσιτελεῖς Διαιπαντὸς ἡμῖν ἀφίξεσθαι, ἐγὼ
 ἢ ἅπαξ ἀνιάσμεθαι.

Εραμωθεὶς Ἰπὶ Φύσκον, ἠου-
 χάσας ἐκείνῳ τὴν ἡμέραν,
 οὐχ ὑπὸ ἀργίας, ἀλλὰ μη-
 κωφῆν ἔδοξε ἢ πλεῖν τὸ ἄσθμα
 νόσος: ὡς τὴν νύκτα ἐνέδω-
 κε καὶ ῥάων ἐγρόμεθαι, βαδίσας εἰς τὴν ἄρ-
 μον, ἐπέειδον τὰ χωρία: καὶ μοι ἔδοξε κα-
 λὰ μὲν ἄλλως, ἐποικίλα εἶναι τὰ χωρία.
 καὶ γὰρ ἐλαιῶν ἦν ἐποικίλα φυτὰ καὶ ἄμπε-
 λοι (σχναί, καὶ ἀπόριμα πλείονα ἐνομοῖ κα-
 λαί:

λαί: ἐπαύλιον ἢ ἔδὲ μέτριον, ἀλλὰ πάντα
 ἐρείπια. ἐδέξατο ἡμαῖς ὁ μυρωνίδης φιλαν-
 θρώπως σφόδρα. τὰ μὲντοι χωρία δυοῖν τα-
 λάντων ἐπξιάμην, καὶ νῦν ἐπαυλίον τι μη-
 χανῶμα τῖστον, οἷον ἐμηχανώμην ἐγὼ
 κεκτημῆθε βραχέα, καὶ μέλλων ὅμως οἰ-
 κῆν ἐνθάδε, μὰ τοῦ θεοῦ ἠδέως ἵπτι τῆ σε-
 ρήσῃ ἐμαυτῆ πόλεως, ἔ μάλιστα τιαύτης,
 ἐν ἣ, δυαίμο ἀντις ἦσον ἀλγεῖν, ὑπολαμ-
 βαίων οἰκῆν.

ἢ κίμων οἶα καὶ πόλιν ἐκάστῳ
 ἔ ἀγαλὸν ἡμαῖς δέδρακεν,
 ἔ κήδεις, οὐ νόμος φεδόμενος
 ἔδενος, ὅτε καὶ θεῶν εἰς ἴλιον
 ἀφικάμην τῆς τε γῆς καὶ θα-
 λάττης: ἔ ἂ μὲν εἶδον αὐτίθι, γράφην, ἐπεὶ
 δοκῆ ὑλῆν ἔχην ἀφθονον, σιωπήσω: δέδοι-
 κα γὼ μὴ ποιητικῆς λαβόμεθε φλυα-
 ρίας, ἀπὸροκαλεύεσθε δόξω: τὰ ἢ κίμων
 ἔργα καὶ τῶν ἀκροσίων, ἔ δὲ εἴμοι δέκα μὲν
 γλῶσσαι, δυαίμην ἀρκέσαι λέγων. Διὰ
 τριβόντων γὼ ἡμῶν πολλὰς ἡμέρας ἐν ἰλίῳ.

B 3 καὶ μὴ

καὶ μὴ πληρωμένων τῆς θεᾶς τῶν περιγὰ-
 μων, (ἦν ἡ μοι γνώμη μύθῳ, ἕως ἀπαντα
 διεξέλθω τὰ ἐν τῇ ἰλιάδι ἔπη πρὸς αὐτοῖς
 ἐκάσταις, ὑπὲρ ὧν τὰ ἔπη ἐστὶ γενημύθια.)
 ἐμπίπτε ἡμέρα, ἐν ἣ πρῶνται, οὗ γάμος
 οἱ πλεῖστοι τῶν θυγατέρων, ὅσων ἔπιτρεπέη ὁ νό-
 μῳ, ποιεῖν καὶ ἡ ὥρα, ἐγγύοντο ἡ ὄχνηαι αἰ-
 γαμύθια. νενομίσται ἡ ἐν τῇ τρωάδι γῆ,
 τὰς γαμύθιας παρθένους ἔπι τὸ σκάμαν-
 δρον ἔρχεσθαι, καὶ λουσαμύθιας ἀπὸ αὐτῶν, τὸ
 ἔπι τῶν, ὡσπερ ἱερόντι, ἔπι λέγειν. λάβε
 με σκάμανδρε τὴν παρθενίαν. ἐν δὲ τῶν ἄλ-
 λαις καλλιρροῆ ὄνομα παρθένῳ μεγάλη:
 πατρὸς ἡ τῶν ἔπιφανῶν, ἔπι τὸ ποταμὸν ἠ-
 κε λκομύθια. καὶ ἡμεῖς ἅμα τε τῶν οἰκείαις
 τῶν γαμύθια καὶ τῶν ἄλλοις ὄχλοις πρῶ-
 ρῶθεν τὴν εὐρτυλίαν καὶ τὰ λευτὰ τῶν παρθέ-
 νων, ἡ θεμῖς αὐτοῖς ἐξωτέρω ὄραυ, ἐθεώμε-
 θα. ὁ ἡ καλὸς καγαθὸς κίμων, ἐγκρύπτε-
 ται εἰς θεμνον τῶν σκαμαύδρου, καὶ σέφει
 ἑαυτὸ δόναξιν. ἦν ἡ αὐτῶν δηλαδὴ τὸ σρατή-
 γημα τῶν, καὶ ὁ λόχῳ ἐξ ἡμέρας ἔπι τὴν
 καλλιρροῶν εὐτρεπῆς. λκομύθια δὲ, ἐ τὸ εἰω-
 θὸς ἔπος, ὡς μὲν ταῦτα ἐπυθόμῳ, λεγέσται
 (λάβε

(λάβεμα σκάμανδρε τὴν παρθενίαν,) ἐκ-
 θορῶν ἐκ τῶν θάμνων ὁ σκαμανδροκίμων,
 ἠδέως, ἔφη, δέχομαι, ἢ λαμβάνω καλλι-
 ρόλιω, σκάμανδρῶν, καὶ πολλὰ ἀγαθὰ
 ποιήσω σοι. ταῦτα ἅμα λέγων ἢ ἀρπύσας
 τὴν παῖδα, ἀφανὴς γίνεται. οὐ μὲν καὶ τὸ
 πρᾶγμα ἀφανὲς γίνετο: ἀλλὰ τέταρτον ὑπε-
 ρον ἡμέραις πομπῇ μὲν ἦν ἀφροδίτης: ἐ-
 πόμπου ἢ αἱ νεωστὶ γεγαμημέναι, καὶ ἡ-
 μῖς τὴν πομπὴν ἐθεώμεθα. ἡ δὲ νύμφη
 ἰδῶσα τὸ κίμωνά ὡς μηδὲν αὐτῷ κακὸν σπει-
 δότα ἅμα ἐμοὶ θεώμενον, προσεκύνησε, καὶ
 ἀποβλέψασα πρὸς τὴν τροφὸν, ὄρα, ἔφη,
 τίτθη τὸ σκάμανδρον, ὡ τὴν παρθενίαν ἔ-
 δωκα, ἢ ἡ τίτθη ἀκέσασα ἀνέκραγε: ἢ τὸ
 πρᾶγμα ἐκπύσειν γίνεται. ὡς ἢ οἴκαδε εἰσ-
 ἔρχομαι, καταλαμβάνω τὸ κίμωνά, ἢ οἴα
 ἦν εἰς ἐργάζομαι, καλῶν ἀνόσιον, καὶ δι-
 αὐτὸν ἀπολαλέναι λέγων ἡμᾶς. ὁ ἢ εἰδὲν
 δι' αὐτὸ ἔδεισεν, εἰδὲ ἠχυνώθη τῆς πεπρα-
 γμένοις, ἀλλὰ μύθους ἐπελάβετο λέγειν μα-
 κρὸς οὐδ' ἀπανταχόθι τροχῶν ἄξια ἐργα-
 σμένους καταριθμῆναι. τῆ γὰρ ἐν μα-
 γνησίᾳ τῶν περὶ μάγανδρον τὸν ποταμὸν

B 4

ἔφη

ἔφη γεγονέναι, ὑπό τινος τ' ἐκείνων, ἀφ'
 ἧς ἐπὶ σήμερον ἀπάλων τ' ἀθλητῶν ὁ πα-
 τὴρ ἔφη, ἔχ' ἑαυτὸν ἴον, ἀλλὰ τὸ μακάριον
 εἶναι πείθεται, καὶ διὰ τούτου αὐτὸν ἔτι πάνυ
 νομίζῃ (αρκῶντε ἔρωμαι εὐἔχον. ἐπὶ δὲ
 ἢ πολλὰς λαβῶν πληγὰς ἀπὸ πάσης ἐξί-
 οί, τὴν ποταμὸν αὐτῶν νεμεσήσασθαι λέγει, ὅτι νι-
 κήσας ὁ πατήρ αὐτὸν ἀνήγειρεν αὐτὸν. ὅτι ἄρ'
 ἀπορῆγε ἠτιώμενος πεφάσεως. καὶ πάλιν ἐ-
 πίδαμον ὁμοίως πάλιν. κατὰ τὴν ἔφη με-
 σικὸν ὑπὸ εὐηθείας πεπειθῆς, ὅτι ἠρακλέους
 εἶη τ' ἐκ μοιχῆς γυναικὸς αὐτῶν παρδίων. ἐ-
 γὼ ἢ ὅτι ἐπαυδοποιήσασθαι, ἔφη, ἀπαξ ἢ
 διελέχθαι παρδίων ὑπερώρων τὴν ἡδὴ, ἔλαο-
 μύων αὐτῶν μὲν μίας γυναικὸς ἰδῶν. καὶ ἄλ-
 λως ἢ δοκεῖ μοι, ἔφη, ὡς μὴ πάντας
 τὰ ἐν ἰλίου τραγικὰ καὶ φοβερὰ ἢ, παθεῖν
 δεῖν καὶ ἡμᾶς, καὶ οἷον ἐν κωμωδίαις περὶ
 τ' σκάμανον ἐργάσασθαι. καὶ γὰρ μὴ ἄλλο
 ἔδειν ἢ ποῖ λήξῃ ἢ ποσῶν ἀναρχωδία
 προσμύων, λίθων ὑπὸ ἀπιστίας ἐγεγόνον.
 ὁ ἢ ἐώκει καὶ τρίτῳ ἀπόλλωνος καὶ διονύσου
 μοιχείαν ἐπάξων, ἕως ἰδῶν ἐγὼ ὄχλον προ-
 σιόντα τῇ θύρᾳ, τούτ' ἐκείνο, ἔφην, κατα-
 πρήσον-

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. 25

πρήσοντες ἡμᾶς πύρρισι: καὶ δι' ὀπισθοδρο-
 μη πινὸς εὐθέως πρὸς μελαννιπίδην φεύ-
 γων ὠχόμεν. ἐκείθεν δὲ ἐσπέραις ἵπτι θά-
 λατταν εἰς τὸ ἔμπροσθεν, εἶτα ὡς τὸν ξενῶνα,
 ἀνέμῳ κατήχθημεν, ἐν μηδεὶς αὐτῶν ἄλλῳ, ἢ
 φεύγων τὸ κινώμενον ἄγῳ ὑπομείναι
 πλέων. τοιαῦτα μὲν παθὼν, δεῖν σοι γράφειν
 ὡς καὶ ἐμῶν χετλιάσονται μάλλον, ὠμίω: οὐ
 ἢ ἂν ἰκανῶς οἴμαι γελάσθαι.

ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ
 τῶν ἀθηναίων.

Α μὲν ἄλλα δεῖν ὑμῖν ἵπιστέλ-
 λειν, περὶ ὧν ἠβασλόμην, καὶ
 πρότερον ὠμίω: ἔγὼ ἀφῆρη-
 δάμην τὰ ἀτυχήσαντα τῶν
 παρ' ὑμῖν ὑπελάμβανον: ὠμβασλεύην δὲ
 καὶ πολυπραγμονεῖν, ἔμικρὰς ἐμοίγε ἀ-
 κροσίας ἐφαίνετο ἔργον εἶναι, δεδωκότι τη-
 λικαύτην δίκην τῶν πολιτῶν ἀείδειν: πᾶσι
 εἶπι δεῖοι καλῶν ἡμῶν: ἄλλως ἢ μὴ ῥά-
 δια πρὸς τῶν ἵπιστηδεῖων, ἔχῃ ὅτι πόλις ὠμ-
 βασλεύην ὠμίω: ἡμῖν τὲ ἐώρων ἄλλως καὶ

Β 5 λέγειν

λέγειν ἢ πρᾶτῃν δυναμύες τὰ κοινά. καὶ
 ἔλιπον γὰρ οὐκ ὀλίγους. ἐπεὶ δὲ οἱ μὲν τεθνή-
 σι, πολλοὶ ἢ ἠτυχήκασιν, ὥσπερ ἐγὼ, πε-
 ριέστηκε ἢ ἡ πόλις εἰς ἐρημίαν τῶν πολιτῶν
 ἀμύων, ἀκέρω ἢ οὐ μὲν αὐτὸς παρόντας,
 οὐ ἢ καὶ δι' ἐπιστολῶν κινεῖν τι τῶν τῆς πό-
 λεως πραγμάτων, ἔτοιμα ἢ ἤδη τὰ δοκῶν-
 τα τῇ πόλει συμφέρειν, ὡς μόνον ἔξεσι μοι
 δι' ἐπιστολῶν λέγειν. εἰ δὲ καὶ νῦν τὰ μα-
 κεδόνων φρονεῖν ἐρῶσιμε, καὶ παραπρεσ-
 βίας γράφοντά τις ἀπὸντα με δίκην, ἢ
 περὶ τὴν ἐλλάδος, ἔτοιμα ἢ ἤδη καὶ
 ῥόδα ἢ γῆς ἀπάσης ἐλλωίδος πρόσω φεύ-
 γειν, εἰάν βέλωνται, ἢ πρὸς τὸ ἐν πέρσας ἀπὸ
 μετ' ἐμῆδοις βασιλεῶν: καὶ τοι τὰ περσῶν τε
 ἢ μῆδων ἔδειξέ με ποτὲ φρονεῖν, καὶ
 πάντων ἠκίστα δημοσφένης. ἀλλ' ἔδιδ' ἐκείσε
 παύσομαι γράφων, ἀ τῇ πόλει δόξῃ συμφέ-
 ρειν, ἢ χαρίζεσθαι μέλλων ὑμῖν, ὥσπερ ἄλ-
 λοι τινές, ἀλλ' ἐλευθέρως νεθετεῖν. εὖ γὰρ
 εἰδέναι γρη, ὅτι τῶν πολιτῶν ἀμύων οἱ μάλ-
 λον ἐπιπλήτῃν ἢ χαρίζεσθαι θέλοντες ὑμῖν
 δοκῶν, ἔτοιμα μάλιστα πρὸς ἡδονὴν λέγεται,
 τὴν ὑπὸ πρόχημα τῆς περσῆσι οὐδὲν τῶν
 κελα-

κολακεύειν ἐλόμφοι. καὶ γὰρ αὕτη τίς ἐστὶ τῶν
 χαρίζεσθαι πολιταῖς ἢ ἡγεμόσι πολὺ κα-
 κερροτέραι προαίρεσις, ἐὼ βασιλεύοντες τινες
 ἀθλιώσι, ἢ πεινῶσι. ἐμὲ παρ' ὑμῶν, ἔγω
 γὰρ με γρηγορήσαν, ἔτι νῦν, ὅσον ἐφ' ὑμῶν, τε-
 θνεῶσι, ἀπὸ πάντων μὲν ὑμῶν πλὴν ὀλιγω-
 ρίαν, ὡς εὖ ἐβελόντων ἄρχων τῆς ἐλλάδος.
 προτρέπονται ἢ ἵπτι πλὴν ἡγεμονίαν ὡς δυνα-
 μύας. ὑμῶν ἢ μὲν τῶν δοκῶν ἀργοὶ γεγονέ-
 νων, δύνασθαι τῶν ἐλλήνων ἄρχων νομίζεσθαι
 θέλειε μάλλον, ἢ μὲν τῶν μύθων, ὑμῶν τὰς
 προθυμίας ἐνδείξασθαι τῆς δυνάμεως. πτω-
 θάνομαι γὰρ τελευτήσαντος ἀλεξάνδρου προ-
 τρέψην πινὰς ὑμῶν, κρηνοτέρων ἀπὸ τῶν προ-
 γμάτων. ἐγὼ ἢ βελούμαι ἀπὸ τῶν ὑμῶν
 βελούμαι ὑμῶν, ἢ μὲν τῶν ὑμῶν. ἔτι γὰρ
 ἡγνόουν, μὰ τὸν δία ἔτι τῶν ἄλλων θεῶν, ὅτι
 λαμπρὸν ἐστὶ τὸ τῶν μὲν βαρβάρων ἀεὶ πο-
 λεμῶν, τῶν ἢ ἑλλήνων ἐλευθερῶν: ἢ τῶν
 τῶν ἢ τῶν πατέρων ἡμῶν προελομύους:
 ἀλλ' εἰς μὲν τὸ βελούμαι τὰ κράτιστα, πλὴν
 γνώμῃ ἰκανῶς ἔσται, εἰς ἢ τὸ δύνασθαι καὶ
 τύχης ἀγαθῆς ὑμῶν δεομύους. προσήκει ἔτι
 μεμνήσθαι ἢ ὑμῶν ὑπελάμβανον, ὅτι ἀθη-

ναίοις μὲν Ἰππιδέμοις, ἀθλωαίοις δὲ, ὅτε
 ἐν οἷς θεμιστοκλῆς ἐπολιτεύσατο: ἀλλ' οἱ τὰς
 μὲν γάμας ἐκείνων ἔχεις εἰσι, τὰς δὲ
 πρὸς τὰς πολέμας ἀφορμας ἔχ' ὁμοίας ἔ-
 χουσι. ἐπεὶ δότωσαν μὲν ἡμῖν τριακοσίας
 τριήρεις, οἱ τὰ τ' ἐλλάδος ἄξια θάφοντες ἡ-
 μῖν: δότωσαν δὲ τρισμύρια τάλαντα ἀργυ-
 ρία, καὶ χρυσία ἀπέφθ' τριχίλια: δότωσαν
 δὲ ἀνδρῶν ἐν ἡβῇ νέων τοσούτων πλῆθος, ἤδη
 γυμνασμεῖν ἐν ὄπλοις, καὶ μηκέτι λιμνα-
 λδέτωσαν. αὐτοὶ γὰρ εἰδήσομεν, ἀχρὴ πρᾶτ-
 τῆν, διωάρμοι τὰ δόξαντα πρᾶτῆν. μὴ δὲ
 φρασεύωσαν μάτην ἐπαμειβόμενοι ἡμῶν οὐ
 παροῦσιν τὸ τ' ἔχουσαν, ὅτι ἐγγύοντο ἐν αὐτῇ,
 καὶ ὑπὲρ αὐτῆς εἰσεγγόντο ἐν αὐτῇ οἱ θεοί.
 ἐπεὶ πύθεσθε αὐτῶν, τί ἐν τῇ περὶ χαρῶ-
 νειαν μάχῃ πλὴν πάλιν ὤνησε τῶν ἀθλωαίων,
 ὅτι ἀρης πρὸς ποσειδάωνα ὑπὲρ ἀλιεργίου
 ἐν ἀρείῳ πάγῳ ἐκείθη. ἀλλ' εἰ πρὸς ἀντί-
 πατρον ἢ ὅσιν ἄλλοι μακεδόνων βασιλεὺς,
 ἱκανοὶ ἐσμὲν ἀγωνισασθαι, τῶν χρὴ σκοπεῖν:
 καὶ ἱκανοὶ ὄμεν. ἀγαθῆς τύχῃ ἀναλαβόντες
 ὄπλα εὐθέως ἐλθούμεν οὐκ ἐλλείψας: εἰ
 δὲ τὰς μὲν ὀλιγορήσομεν, κελακδομήσομεν
 δὲ

ΔΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. 29

δὲ ἠδυσόμεθα, πῶς ἔμῃ τῷ δοκεῖν ἑαυ-
 τοῖς αἴτιοι γεγονέναι τῶν συμφορῶν, ὁ μόνον
 ἔδδὲ παραμυθίαν ἔχει τῆς κακῶς πράτ-
 τασιν, ἀτυχήσομεν: ἔστι ἢ καὶ πέλειος καὶ
 ἀνδρὸς εὖ φρονούντος ἔργον, δεῖν πρὸς τὰς
 παρῶσας ἀφορμὰς ὑπὲρ τῶν παρόντων
 βελεύσασθαι: τὸ ἢ τῶν μὲν τέλμας εἰς τὰ
 πράγματα, οἷς ἴπιχορηγεῖ ἑκ τῶν πρόθεν
 ἰχθυῶν, ἔχειν: τῶν δὲ ἰχθυῶν πάλαι ποτὶ ἐ-
 σχηκέναι μεγάλῳ, ὁμοίαν φαίνεσθαι, ὡσπερ
 ἀνεί τις ὀλυμπίασι νικήσας πολλαῖς, ὑ-
 σερρον γέροντων ἀπογράφουτο ἔπι, καὶ περὶ κα-
 λοῖτο τῆς ἀντιγράφου, ἀναμιμνησκόμενος
 ἧς ἔσχηκεν, ἔτῃς παρῶσας δυνάμεως. ἄξιον
 ἢ καὶ ἀλέγειν αὐτῆς πωθάνομα, λογίσα-
 σθαι μετ' ὑμῶν, ὡς καὶ τὰ καὶ ἰαμασὰ, ὅσον
 εἰς ἀβέλονται τῇ πράξει συλλαβεῖν δυνά-
 μεια. Φάσκον ὑμᾶς ὁμονοεῖν, ὡσπερ ὑμᾶς
 οὐκ ἴπισκευδόμενοι, ὅτι τῶν μὲν πάση πόλει
 ἔπι πολεμεῖν καὶ εἰρλεεύειν βελομένη κρεί-
 τιστὴν ἔστιν: ἡμῖν ἢ τῶν δὲ σκοπεῖν, εἰ ὁμονοη-
 τέον πολεμεῖσιν. ὁμονοητέον γὰρ καὶ πολεμεῖ-
 σι, καὶ μὴ πάντος ἔνεκα, ἀλλ' εἰ βελομένοις
 πολεμεῖν καὶ ὁμονοεῖν, ὡς ἴσμεν ἅπαντες,
 αὐτὰρ

αὐτάρκης ἐστὶν ἡ δυνάμις. ἕως δὲ ἂν μήτε
 Συρακίας πολεμῶντες ἕξωμεν, μήτε χη-
 μάτων πόρις δεικνύωσιν, ἀλλὰ τῷ ἀθη-
 ναῶ ἔχθρον διδώσι τῷ πόλεμῳ, μηδὲν Διὰ
 φέρειν αὐτὰς αὐτίκα νομίσομεν: ἀλλ' ἐκεί-
 νον μὲν, ὡσπερ ἦν ἄξιον, παραπλήξ τῷ
 Διάνοιαν ὦν, κατελύσοιτε εἰκότως. τέτοις ἢ
 ἀπὸ γρη τὸ μηδὲν παθεῖν κακὸν παραδέ-
 ξας λόγους μελετῶσι, καὶ μηδὲ λείψαιον
 εἴωσιν ὑμῖν τι τῶν πραγμάτων, ἀλλὰ ἐ τέ-
 των φθονῶσι πρᾶττεν, ἀ δὲ βελουδοίς.
 ἕως ἂν τὸ θηβαιῶν πολιτεύσωνται πολιτίου-
 μα, μηλέβοτον ὑμῶν γνέσται τῷ χώρῳ, καὶ
 κατασκαφίωσιν τῷ πόλιν ἀναγκάσωντες.
 ἔ γὰρ κακῶς ἔχει τὰ πράγματα, Διὰ τῷ
 το μηδὲν, ὅπως μὴ χεῖρον ἔξει, φροντιστέον.

ΤΗ ΒΟΥΛΗ ΚΑΙ ΤΩ ΔΗΜΩ
 τῶν ἀθηναίων.

Γὰρ προσήλθον τῷ πολιτεύε-
 σθαι, γεγονὼς ἔτη τρία καὶ τρι-
 ἀκοντα, μα δὲ ἔ τριταγω-
 νισεῖν μαθῶν, ὡς δημοσθενῆς
 ἔλε-

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. 31

ἔλεγχῃ, ἀλλὰ καὶ γραφὴν ἐλευθερίας, ἔπει-
 δείας φροντίσας τὰ μέτρια, καὶ λόγους, οἷος
 λέγειν ἐν ἀθλίαις ἔπρεπε, ἔτι τῶν οὐκ εἰς
 ὑποφαιδίαν γυμνάσας, ἔδεν τινὶ τῶν πολιτῶν
 δίκην δικασίμῃ, εὐρεθήσομαι λαβῶν δὲ
 γύριον, ἔδεν ὑβρεὶς ἀποδοίμῃ, ἀλλ' ἔδεν ὑβρι-
 δεῖς ὅλως: ἔδεν ἀφορμὴν περὶ πηλακισμῶ
 παραχῶν: ἔδεν εἰς δίκην τινὰ τῶν πολιτῶν
 καταστήσας ἔξω τιμάρχῃ μόνῃ: ἔτι οὐκ ἀλα-
 ζονεύομαι πρὸς ὑμᾶς, ὡς πολλὰ πᾶν λαβεῖν
 ἔξόν μοι χρήματα, μὴ λαβῶν: ἀλλ' ὡς ἦν προ-
 σήκον δίκην καὶ οὐ νόμους λαβῶν: καὶ μὴ τῶν
 τα πάλιν κτησιφῶντα: πολλὰ μὲν ἔτι αὐτῶ
 παθῶν, πολλὰ καὶ ἔτι ἀπὸ δημοφένος, παρα-
 νόμων ἐγραψάμην, δικαιοτάτην, ὡς θεοὶ
 γραφῆν. ἔδεν θαυμαστὴν, εἰ καὶ τῶν νόμων
 τῶν ὑμετέρων ἔτι ἐμῶν λόγων ἢ δημοφέν-
 νοις δεινότης κρείσσων ἐγγύετο. ἐφαίη καὶ ἴσως
 ἐφ' οἷς κατηγορήθην πρότερον ἔτι ἀπὸ δημο-
 φένους, πολὺ μείζοσι δηλονότι τῶν ἔτι,
 διὰ νῦν ἐξέπεσον, ἔτι μικρὸν εἰς ὑμᾶς δείγμα
 τῶν τῶν καλῶς ἐμὲ πολιτεύεσθαι, ὅτι ἔδεν
 δημοφένος κατηγορεῖντῶν ἐάλων. μὴ δὲ
 ταύτην τὴν ὑμφορὰν, καὶ τέλος κατα-
 φανῆ

Φανῆ πασι τῆς ἑλλήσιν, οὐχ ὅπως μόνοις
 ὑμῖν, ἑμαυτὸν οἶομαι γεγονέναι. τίς γὰρ οὐκ
 οἶδεν, ὅτι ληθησάντες οἱ ἄνθρωποι, οὕτω
 καὶ φεύγοντες ἐκ τῶν πατρίδων, τότε δὴ
 καὶ μάλιστα τινες ὁποῖοι οὗτος τρόπος ἐγίνον-
 το Δρακύνουται; καὶ γὰρ, ἂν συνέκρυπτον
 αὐτοὶ πρότερον, ἐκ μέσης γρομένων, ἀνα-
 φαίνεται καθαρῶς. αἰτία γὰρ πολὺ μάλ-
 λον τῆς ἐχθρῶν ἐκαστοῦ αὐτῶν, εἶδεν ἀντι-
 πῆν διωαμένους. οἱ ἢ δὴ φυγόντες ἵπτι τοι-
 αύτης αἰτίας, ὡς τὰ τῶν πολεμίων αἰεὶ περ-
 αμρῶμοι, παντελῶς δεικνύσσι ἢ οὗτος τρό-
 πους, καὶ τὰς ἐν τῇ πολιτεύεσθαι γρο-
 μένας αὐτοῖς γνώμας καταφανεῖς. καὶ γὰρ
 ὅπως φέρουσι τὰς (συμφορὰς, ἢ ὡς Δράκειν)
 πρὸς τὰς ἑαυτῶν πατρίδας, ἐξετάζονται (α-
 φῶς. ἀρ' ἐν, ὡς ἢ Φιλίππῳ περὶ τῆς πλὴν
 ἑμαυτῆς πατρίδα, καὶ παραπροσβούσας
 τριαῦτα καὶ τὴν πόλεως, ὡς δὴ Σεραπεύσας
 μακεδόνας, ἐπέδλη τάχιστα φεύγων παρ
 ὑμῶν ὠχόμενῳ, πρὸς ἀλέξανδρον ἀπηλλά-
 γην, χάριν τῶν παρεχόμενῳ αὐτῷ κομιδῶ-
 μος, ἔπερμηθείας δηλονότι τῶν ἰσομῶν
 παρ' αὐτῶν: ἢ οὐκ ἔσθ' ὅπως ἐχ' ἐώρων τὰ μὲν
 ἐν βοῶ

ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. 33

ἐν Βοιωτία πανδοκεία δημάδην ἔχοντα,
 καὶ χωρία ζυγῶν εἴκοσιν ἀρῆντα, καὶ χρυ-
 σᾶς ἔχοντα Φιάλας: ἠγήμονα δὲ καὶ καλλι-
 μέδοντα, τὸ μὲν ἐν Πέλλῃ, τὸν δὲ ἐν Βερέ-
 ροία: ἢ δωρεὰς ἅμα εἰληφύτας, Ἐγυῶν-
 κας εὐπρεπεστάτας γεγαμηκότας. καὶ μὲν
 εἰς τὴν Ἰθάκην, εἰς τὴν Ἰθάκην ὠχό-
 μιν παρ' ὑμῶν: εἰς τὴν Ἰθάκην τινὰς,
 παρ' οἷς ἢ λοιδόρειν εἰς μετὶ πατρίδα τὴν
 ἐμὴν, ἢ λοιδόρουσιν αὐτῶν ἀκέρην, ἀλλ'
 εἰς ῥόδον ἀφικόμεθα, ἔτε μὰ τὸν Δία δυσ-
 μῶν ὑμῶν, εἴτ' ἄλλως φιλαπεχθημόνων
 ἀνθρώπων πόλιν. τὸ μὲν γὰρ ἀγχιεὶ τῆς ἐαυ-
 τῶν πατρίδος ἐσάναι, κατὰ τῶν δυσμῶν ε-
 μοιγετῆς (συμφορᾶς εἶναι μάλλον, ἢ σεργόν-
 των εἰσοχῆς τῆς πόλιν. ὡς πορρωτάτω γὰρ
 μάλλον αὐτῆς ἐχρῆν ἀπιέναι, ἢ μηδὲν ἐν
 τῆς ὀφθαλμοῖς ὑπόμνημα ἔχεν, ὃ τῶν
 γνώμην ἀμύξῃ. καὶ γὰρ εἰς ἐνταῦθα μείνας
 ἐν ῥόδῳ φανείτω ἂν: ἀλλὰ τῆς σεραῆς ἐλέ-
 μῶν τι μικρὸν φρέμιον ἄμμον, καὶ ταῦ-
 θα πριάμεθα χωρία τοσούτων ταλαίωντων
 δυοῖν, ὅσων εἰκὸς ἦν τὸν Φιλίππου μὲν πρό-
 τερον, εἴτ' ἀλεξάνδρου μισθωτὸν ὑστερον γε-
 γνημένον.

Σ

νόμισμα

οἰς
 οὐκ
 τω
 ἢ
 ον-
 τον
 α-
 λ-
 τ-
 τοι-
 ε-
 ρό-
 ο-
 ἄρ
 ἢ
 ἄ-
 τῶ
 ας
 ας
 ἢ
 ἄ-
 ἰ-
 οἰ-
 οἰ-

νόμον, ἢ Φωκῆς προδόντα, ἔτι τῶν ἐλλείνων ἐλευθερίαν μακεδόνσι, κάθημαι μεθ' ἐπιπέδων θρασυτέρων ἐνταῦθα, καὶ δυοῖν μόνοι γινώσκων, καὶ τῆς μητρὸς, ἢ τρίτον ἔχουσα ἔβδομηκοστὸν ἔτη ἔπαυσε σὺ ἐμοί, μεθέξουσα τ' δι' ὑμᾶς μοι συμφραῖς γνομῆς, ἢ μὲν γυναικὸς, ἢ συνεξέπεισθε μοι κωλύοντος αὐτῶν τῶ πατρὸς, ἢ μὲν ἴσως ἀναγκαζόντων τῶν νόμων, τ' τρίτον τ' πόλεως μάλλον ἢ τῶν νόμων Ἰππικῆς καὶ μὲν τριῶν παίδων, ἔδραμα ἔτι νῦν τῆς ἐαυτῶν συμφραῖς ἐπαγαθῶν, ἔδραμα ὅποια αὐτοῖς ὁ θεὸς ἔδωκε γνομῆσι πατρὶδων τῶν ἀθλευαίων πόλιν, ὅποια δ' εὐθέως γνομῶν ἀνήλυται πόλιν. ἢ ἕτεροι μὲν ὡς ἔοικε τῶν ἐαυτῶν παίδων ἢ τοὺς ἐν βοιωτίᾳ γνηθέντας ἢ ἐν αἰτωλίᾳ, πρὸς ὑμᾶς πέμπουσι, τῆς αὐτοῦ πατρὸς μεθέξοντας: οἷς ἢ ταῦτα παρὰ τῆς φύσεως ὑπερξεν, ἔδραμα μοι πατρὸς ἔστιν, ἔδραμα ἐπ' αἰτίας ἀγρῶν ἐαλωκότων φεύγουσιν ἐπὶ νήπιοι, ἔδραμα τρεφόνται πένητες, ἐν ἐρημίᾳ τε καὶ φυγῇ πατρῶα. ἢ πρὸς μὲν τ' λυκέρων παίδων δημοσίων ὑμῶν Ἰππικῆς, καὶ δῆτα καλῶς

ποιοῦν

ΑΙΣΧΙΝΟΙ ΤΟΥ ΡΗΤΟΡΟΣ. 35

ποιῶν, χαρίζεσθαι τὸ πατρῶον αὐτοῖς ὄφλημα, ἢ ὑμεῖς ἔδεν ἄλλ', ἢ ἀθλωαίων ἔργον, ἐλεήσαντες αὐτὰς, καὶ χαρισάμενοι, ἐποιήσατε. Ἐ γὰρ ὀργίζεσθαι ῥαδίως ὑμῖν ἔθθη ἐστὶ καὶ χαρισασθαι πάλιν. ἐγὼ δ' ὑπὲρ τῶν ἐμαυτῶν παίδων ὅσα ἂν ὑμᾶς προσάμην, δεόμεσθαι, ὥς μοι μὴ μένον ἐν ὀρφανία τραφῶσιν, ἀλλ' ὀρφανοὶ ἅμα ἔφυγάδες ὦσιν, ἔτε ἀδικήσαντες, παῖδες ὄντες, ἀλλ' ἔδλε ἄλλως ἐαλωκότες, τὰ μύθοι τῶν ἐαλωκότεων πάντα πεπονθότες, εἴτα τελευτήσαντες ἀναμνήσθητέ με καὶ χαρίσασθε τὰς δεήσεις νῦν προσέχοντες ἡμῖν. ἀλλὰ καὶ πρᾶξατε ἄνδρες ἀθλωαῖοι, καὶ πείσθητε, τὰ σωθήθῃ ὑμῖν αὐτοῖς, ἔ μέτρια ποιῶντες. ἔ γὰρ ἂν οὐκ ἴσῃ τρόπων ἀποσαίητε, ἔ καταλύσατε τὴν τὴ πόλεως δόξαν, ἢν οὐκ ἐπὶ χρηστότητι μείζω καὶ φιλανθρωπία διαπαντὸς ἔαχεν, ἢ τῆς ἄλλοις πόλεως ἢν πόλεσιν: ἔδλε ἂν μελαίνωπος ἴαχε πλεῖον, κωλύων ὑμᾶς μιμῆσθαι τὴν ἑαυτῶν χρηστότητα καὶ φιλανθρωπία, ἢ παρακαλῶν: ἀλλ' ὅσα ἀγρίνης ἔδαμῶς μὰ τοῦ θεοῦ. ἔ γὰρ αὐτάρκης, ἔδλε εὐπείθης πείθη ἔγωγε τὴν πατρίδα τὴν ἐμὴν, καὶ

Σ 2

μάλι-

μάλιςτι νῦν ἐμαυτῶ χάριν πείθειν δοκῶν,
 ἀλλ' ὁ τ' πόλεως τροπῶ καὶ τ' πάλαι ὑμῶν
 ὄνομα καὶ τ' τῶν παλαιῶν ἦθος, ὡ ἀγαγεμό-
 τερον δηπασθεν ἢ μελανώπω καὶ ἡμῶν δεο-
 μῶν προσέχεν.

ΤΩΝ ΑΙΣΧΙΝΟΥ ΤΟΥ ΡΗΤΟ-
 ρῶ Ἰπιστῶν τέλῶ.

*C*um interpretabimur adolescentibus
 Φιλέλλησιν has epistolas, fortasse de
 pluribus quid nobis videatur ostendemus.
 pag. 7. versu 19. puto legi rectius, ὡς πα-
 ρῶτι, pro ὡσπερῶ. p. 10. Ἰπιθυμίας locū non
 habet: commodū est Ἰπιδημίας, nisi plane
 quis illam vocē superuacaneam esse iudi-
 cet. p. 12. v. 17. λέγοντος puto remouendū
 esse, et irrepsisse ex superiore λεγοντος: cer-
 te non requiritur ad sententiā. p. 13. v. 1.
 non dubito, quin pro ἀγῶ legendū sit, ἀδῶ.
 v. 9. pro ἀποχελῶ, ἀποχελῶαι requiri puto.
 p. 21. v. 17. an redundet hac: τῆς τε γῆς ἔτα-
 λάσσης. p. 25. v. 6. κυμῶνειον, ut forte scri-
 ptum fuerit κυλῶνειον. et illud commodū,
 et hoc non absurdū est, forte et argutum.

ARI

ARISTOTELIS
 EPISTOLÆ PERPAV-
 CÆ: NEQVE ENIM PLVRES
 EXTANT: DVÆ PHILIPPI
 MACEDONIS: VNA ALE-
 XANDRI MAGNI
 PHILIPPI F.

Aristotelis omnia sunt aurea intelli-
 genti: neq, enim vnio prestat grano
 tritici gallo gallinaceo: aurea & epistola.
 Assequutus enim & hic fuit, quod perfe-
 ctum esset, aut certè perfectius iis, quæ in
 hoc genere ab alijs vniquam prodita fuis-
 sent: id quod acerrimi iudicij vir Deme-
 trius Phalereus affirmare non dubitauit,
 & hæ reliquæ, (quos enim libros epistola-
 rum Aristotelis Artemon à se collectos
 edidit; iniuriæne temporis, an hominum
 negligentia? occiderunt.) idem osten-
 dunt, non minus quàm unguis leonem,
 vt est in prouerbio. Interea his particulis
 animo fruamur; non mirus quàm oculis
 fruimur, contemplatione Romæ ruderum.

Ἰτὰς ἡγεμονίας ἀναλαμβάνοντες πρὸς εὐεργεσίαν τῶν ἀρχομένων, ἔχουσιν ὑπὸ τῆς τύχης, ἀλλ' ἔστι δὲ διὰ τῆς φύσεως προσηγμένοι, τῶν ἀρχαῖς ἐμπροσθόντων, αἱ μεταπίπτειν εἰώθασιν: ἀλλ' ὅτι τῆς ἀρετῆς μέγα φρονέουσιν, εὐκὴ σφόδρα σοφῶς πολιτεύονται. ἔστι γὰρ τὸ ἐν ἀνθρώποις βέβαιον καὶ ἰσχυρὸν, ἔστι δὲ ὁ μέχρι τῆς ἑσπέρας ἡλιθίου τραχεία ῥοπή συναλλοιοῦ καὶ μεταφέρει. ποιικίλλουσι δὲ βίαις ἀπαντίας, καθάπερ τραγωδίας ὑποκρίσθαι, τῶν ἡμετέροις κακοῖς ἢ φύσις μετασκαδάζει: εἴπω μὴ διεψεύμεθα τῆς ἀληθείας: ὅτι τὸ ἄλλο τρόπον, ὡσπερ τῶν ἐν γῆς φυομένων ἕκαστον, καὶ οὗτοι ἄνδρες ἀνθεῖν ποτὲ συμβαίνει, καὶ τὰς ἀκμὰς ἐν χρόνοις ποῖν ἀναλαμβάνουμένους πολὺ τῶν ἄλλων διαφέρειν. διὸ πέρω, μήτε τῆς ἐλλάδος τυραννικώτερον πείρασαι, μήτε τῶν ληρήμασι σιβαρώτερον. τὸ μὲν γὰρ προπέλειας ἐστὶ σημεῖον: τὸ δὲ ὁμολογημένης ἀβελείας τεκμήριον. δεῖ γὰρ οὗτοῦ

νοῦν

ἔχοντας τὴν διωσθέντων, μὴ διὰ τὰς
 ἀρχὰς, ἀλλὰ διὰ τῶν ἀρχῶν θαυμάζεσθε·
 ἵνα τῆς τύχης μεταπέσεσθε τῶν αὐτῶν ἐγκω-
 μίων ἀξιῶνται. τὰ δὲ ἀλλὰ εὖ πράττε, ψυ-
 χικῶς πρὸς φιλοσοφίαν, σῶμα δὲ πρὸς ὑγίαι-
 νον ἄγων ἐπιμελούμενοι.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΩ.

Απορῶν τίνων ἢ ποίων ἀρχὴ με-
 λάβοι πρὸς σέ. ἐφ' ἃ γὰρ ἂν
 ἐπισκοπῶν ἐπιβάλλω τῇ
 διανοίᾳ, πάντα μοι φαίνε-
 μέγιστα καὶ θαυμαστά· ἐλή-
 θης ἔδειξεν ἄξιον ὄρω· μνήμης δὲ οἰκεία καὶ
 προτρέψεως· ὧν ἔδειξεν οὐδεὶς ἀμαυρώσει
 χρόνον. αἱ γὰρ καλαὶ τῶν διδασκάλων πα-
 ραινέσεις καὶ προτρέψεις θαυμάσιον ἔχουσι τὸν
 αἰῶνα. διὸ πρῶτον, τὴν δὲ χλιῶ μὴ εἰς ὕβριν,
 ἀλλ' εἰς εὐεργεσίαν καταλίθεσθε πρὸς ἀρχικῶς·
 ἧς ἔδειξεν μείζον τῶν ἐν βίῳ ὑπάρχον πέφυ-
 κε. διὸ καὶ τὸ θνητὸν τῆ φύσεως πολλὰ κίς
 ὑπὸ τῶν χρόνων διαλυόμενον, ἀφθαρτον διὰ
 τὴν μέγεθόν τῶν ἔργων κέκτηται τὴν μνήμην.

C 4

ΤΕΤΩΝ

τέτων ἔν τῷ ἔννοιαν ἔχει. ἔ γὰρ ἀλογίως
 ἤχθησ, ὡς ἔνιοι, οἱ ἀτόπως καὶ τὰς γνώμας
 διετέθησαν. σοὶ ἢ γῆϑ ἔντιμον, καὶ βασι-
 λεία πατρῷϑ, ἔ παιδεία βέβαιος, ἢ δό-
 ξα πείβλεπῆϑ: ἢ ὅσον τῆς ἀφορμῆς τῆς
 τύχης διαφέρει, τοσῶτον ἢ τῆς ἀρετῆς τῆ
 καλῶν προτεύφουσε δεῖ. τὰ δὲ ἄλλα πράτ-
 τε μὲν τὰ συμφέροντα, ὅπτελέ ἢ τὰ δό-
 ξαντα.

ΦΙΛΙΠΠΩ.

Ἰ πολλοὶ τῶν φιλοσόφων τῷ
 εὐεργεσίαν θεῶ ἰσότημον πα-
 ρεσκεύασαν. ὡς γὰρ ἀπλῶς εἶ-
 πεῖν, χάριτϑ ἀμοιβῆ καὶ
 δόσις συνεχῆ ὅτῳ τῶν ἀνθρώ-
 πων βίβς, τῶν μὲν δίδόντων, τῆ ἢ λαμβά-
 νόντων, τῶν δὲ αὖ πάλιν ἀνταποδιδόντων.
 διὸ καλὸν ἔ δίκαιόν ἐστι πάντας μὲν ὅτῳ ἀ-
 τυχοῦντας ἐλεεῖν. οἶκτος μὲν γὰρ ἡμέρου
 ψυχῆς ἐστι σημεῖον: χαλεπότης ἢ ἀπαυδέυ-
 του. ἀίχρον γὰρ ἔ χέτλιον ἀρετῶν ἀτυχοῦ-
 σαν πείοραῖ: ὅθεν ἐπαμνῶ ἢ τῆ ἡμέτερον γνώ-
 ριμον

ριμον θεόφραστον, λέγοντα τὴν χάριν ἀμετα-
μέλητον εἶναι, ἢ καλὸν καρπὸν φέρειν, τὸν
παρὰ τῶν εὐπαθόντων ἔπαυτον. διότι δὲ
οὐκ ἔχοντας τῶν ἀνθρώπων εἰς πολλοὺς
αὐτῶν κατατίθεσθαι, νομίζοντας χωρὶς τῆς
εὐφημίας, ἔρανον τινὰ τῶν αὐτοῖς ὑπάρ-
ξαι ἐν ταῖς μεταβολαῖς τῶν πραγμάτων.
ἢ εἴγε μὴ πάντας, ἀλλ' ἓνα τινὰ τῶν εὐεργε-
τημάτων ἀποδώσει τὴν χάριν: ὅθεν πρῶτον
πρόθυμοι μὴ εἶναι τῶν εὐεργεσιῶν: ἔποχος
ἢ τῶν θυμῶν. τὸ μὴ γὰρ βασιλικὸν τε καὶ
ἡμερον: τὸ ἢ βάρβαρόν τε ἔσχητόν. τὰ δὲ
ἄλλα, καθὼς ἀνδοκιμάζης πράττει, μὴ πα-
ρορῶν πὰς λυσιτελεῖς ψήφους.

Τ Ω Α Υ Τ Ω.

Ἰδιόκραντες τῶν βασιλέων ὅτι
φρονήσι, καὶ τῶν ὑπεροχῶν
τῶν ἀσπρῶν ψεύσαντες, εὐεργε-
τήσιν, ἔδιδε πρὸς οὐκ αὐτοὺς
πολιδομοῖροι καίρις: ἀλλὰ ἔστωσαν
τὸ τῶν τύχης ἀσπρῶν, ἡσσωρίζουσι τὴν χά-
ριν πρὸς ἐκάτερα. ἐν μὴ ταῖς εὐπραγίαις
τιμῆς

τιμῆς βελόμυροι μεταλαμβάνειν. τιμὴ γὰρ
 οἰκείον ἀρετῆς ἐστίν· ἐν ᾗ τῆς συμπτώμασι
 βοηθείας. αἱ γὰρ συμφοραὶ τὰ ἀναγκαστὰ κρεί-
 νουσι τῶν καλῶν πρότερον. (αφῆσαι) γὰρ
 εὐνοίας ἔλεγχος ὅτι τύχης καμρός. ἀπαίρει
 γὰρ οὐ λόγος, ἀλλὰ πράξις δεόντως. ἢ γὰρ
 τῶν εὐνοούντων ὄψις, ὡς περ ἐν πελάγει χει-
 μαζομύω παρεφαίνη γῆ. πᾶσαι γὰρ, ὡς εἴοι-
 κεν, ἐν ἐρήμῳ πᾶσαι τύχη, σκοπὸς ἀληθῆς
 ἐγκρατεῖα τῆς πολεμεῖν, ἢ ἀδικεῖν, ἢ συκκο-
 φαντεῖν αἰρουμύοις. μονὴ δὲ τῶν ἀποου-
 δαίων διαγωγή τῆς τύχης εὐκίνητον ὅτι ἀ-
 παρνεῖται· φέρουσι δὲ εὐλόγως πᾶν τὸ προσ-
 πίπτων τὸ κτὲν πλάτωνα κρείττωνων εὐδαι-
 μήτεια. διὸ καὶ τῶν ταχύτητα τῶν πραγμά-
 των εὐλαβῆ· καὶ τὸ κύκλον τῆς μεταπτώ-
 σεως ἡγῆ· καὶ τὰς ἐν τῷ ζῶν ψήφους λογι-
 ζοῦ. πολλὰ γὰρ ἢ ταῦτομάτῃ φορὰ κομίζε-
 τὰ βία, ἢ ῥοπὰς αὐτονόμους ποιῆι, τῆς μὲν
 ἀγνοοῦσι μετάνοιαν δίδου, τῆς δὲ εὐνοοῦσι τὰς
 χάριτας περὶ χεῖρας νέμε. ταῦτα γὰρ πρῶτ-
 των ἔχ' ἀπαξ, ἀλλὰ διόλου σωτηριῶν, ἀσ-
 φαλέστατα καὶ ἀκίνδυνα τὰ τῆς ἡγεμο-
 νίας ἔξαις μέλαθρα. ὡς μὲν ὑπὲρ μεγά-
 λων

λων ὀλίγα: ὡς δὲ πρὸς σέ, πάντα σχεδὸν
εἴρηται.

ΘΕΟΦΡΑΣΤΩ.

πρόχρησθαι ἀδικία τῆς πολυ-
λυτρονίας χάριτι λυσιτε-
λέστερον πέφυκεν ὑπάρχειν.
ἢ μὲν γὰρ ὀλιγοχρόνιον ἔχει
τὴν μνήμην ἢ τὴν βλάβην.
ἢ δὲ γρηγορῶς ὡς αὖτε ποιεῖται τὴν δυσ-
μύριαν ἔργον ἀσπίδμον παρρησιασάζειν. καὶ
τε πολλάκις δῶρα λογιστέμοι γαληνισ-
μὸν εὐρομύπη, ἔμερίσαντες τρικυμίας
σάλλον, ἢ Διανοίας εἰδομὴν πορθμόν. διὸ φη-
μι δεῖν τὴν ἐταρρείαν μάλιστ' ἢ μὴ ἀδικεῖν
εὐδοκεῖν καὶ εὐλογον ἔχειν πρόφασιν: εἰ δὲ
μὴ γε ἀκουσίως τῶν πράξεων, ἴατιον
διαλύεσθαι τὴν ἔχθραν. τὸ γὰρ μηδὲν ἀδικεῖν
ἴσως ὑπὲρ ἀνθρώπων: τὸ δὲ πλανηθέντα
διασώσασθαι καὶ ἴπιφέρει τις μέμψιν, κα-
λῆς ἢ σφόδρα εὐσεβείας κείσεως ἰδίον
ἐστὶ. τὰ δὲ ἄλλα
ἔρρωσθαι.

ΦΙΛΙΠ-

ΠΙΛΙΠΠΟΣ ΟΛΥΜΠΙΑΔΙ.

Ποδέχομαι τὴν σὴν Φρόνη-
 πιν ἢ τὴν πρόνοιαν τῶν συμφέ-
 ροντων: ὅτι τὸ κατὰ φύσιν ἔργον
 αἰετὸν, οὐ φύσιν φιλοστέργων,
 ἀλλ' ἀρετῆς κρείνασσι δοκιμά-
 ζεις. ἔγω γὰρ οἶμαι ἢ ἡμᾶς ἀφρονισθέντας
 τὸ καλοῦ, ἀναγκασθεὶς καὶ τὰ τῶν καλῶν
 ἀναλαμβάνειν ζῆλον. Ἡσώμενος δὲ ἔστιν
 ἀρετῆς περὶ πόνου κομιζέσθαι τῆς βίᾳ δίκου,
 μὴ τῶν γὰρ χαρίζεσθαι τὸ φιλοστέργον, ἀλ-
 λά τῶν τῶν γῆρας ἀξιώματι μεταδιδόναι τῆς
 Φιλανθρωπίας. ὁ μὲν γὰρ πολλάκις κατὰ φύ-
 σιν ὑπάρχων, εὐθύς καὶ τὴν φύσιν τῆ γε-
 γνηκέτων ἔσται ἀπαισίαν ὑβρίζειν εἴωθεν.
 ὁ δὲ μηδεμίαν ἰσχυρείαν κοινωνήσας ἐνίοτε
 διὰ τὸ παρὰ φύσιν κόσμον τὴν φύσιν ἠυ-
 ξησε. μηδὲν οὖν ἀνάξιον τῶν γῆρας καὶ τῆς
 πρὸς ἡμᾶς εὐνοίας Φρόνι. ἐπὶ δὲ ἢ τῆς πρὸς
 βίον κοσμιότητος ἀντέχου, καὶ πράττει πάν-
 τα Φιλίππε μὲν ἀξία, Ὀλυμπιάδος δὲ σὴν
 ἀλλότρια. ὁ γὰρ τῆς Διανοίας ὄγκος πρὸς τὸ
 μὴ βλέπειν τὰ τῶν ἀναγκῶν, ὄγκος μὲν
 κακῶν,

κακῶν, φθόνῳ ἢ ἀγαθῶν. αὐτὸ γὰρ νοῦ καὶ
 σωέσεως, ἔσθ' αἱ πράξεις ὄνησιν φέρουσιν,
 ἔσθ' αἱ δυνάμεις ὠφέλιμοι καθεστῶσι. διὸ
 δεῖ πρότερον τῶν χρησῶν, ἢ τῶν κτησῶν τῶν
 ἀγαθῶν σκοπεῖν, καὶ τότε πράττειν τοῖς μεγί-
 σοις καὶ πλείστοις εὐκληρημασι χρησαμένους.
 τὸ γὰρ μὴ κεκτηῖσθαι πλεῖστον, βλάβην οὐ κα-
 μίζει τηλικαύτῃ: τὸ ἢ τοῖς ἔσθ' κακῶς κε-
 χηῖσθαι, ἀπόλλυσι τὸ ὄντῳ, φασὶ, κεχρημέ-
 νον βίον. ἔχουσι τοίνυν ταῦτα καὶ νέην καὶ νυ-
 κτὸς ἔμεθ' ἡμέραν, σκόπη τὸ συμφερονταῖς
 τῆς ἡγεμονίας προσέδοις. ἔτω γὰρ ἀναγκασθὼν
 ἔστι τῶν δρχῶν πλείστοις ἔμεγιστω ἴπιδου-
 σιν λήψεσθαι: ὅταν ὁ μὲν οἶκῳ ἀρετῆς οἰ-
 κῆται ἢ, ὁ δὲ τὰτα δεσπόζων μὴ δέηται
 καλοκαγαθίας. τὰ δὲ ἄλλα προνοῶ ἔσθ' ὠμ-
 φέρωντῳ.

ΦΙΛΙΠΠΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΕΙ

εὖ πράττειν.

Σθι μοι γεγονότα ἴδον. πολλὴν
 ἔν τοῖς θεοῖς χάριν ἔχω, ἔχω
 ἔτως ἴπιδ τῆς γυνήσος τῆς παυ-
 δὸς, ὡς ἴπιδ τῶ καὶ τῶν σὺν
 ἡλί

ἡλικίαν αὐτὸν γεγονέναι. ἐλπίζω γὰρ αὐτὸν
 ὑπὸ σε τραφέντα ἔ παρδουθέντα ἄξιον ἔσε-
 σθαι καὶ ἡμῶν καὶ τῆς τῶν πραγμάτων δια-
 δοχῆς.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΑΡΙΣΤΟΣΕ-
 λῆ εὖ πράτην.

Κτε ὀρθῶς ἐποίησας ἐκδοὺς τῶν
 ἀκροατικῶν τῶν λόγων. τίνι γὰρ
 ἐπι διοίσωμεν ἡμεῖς τῶν ἄλλων, εἰ
 καὶ οὖς ἐπαρδευθημεν λόγους, οὗτοι πάντων
 ἔσονται κοινοί; ἐγὼ ἢ βελοίμεν αὐτῶν πρὸς
 τὰ ἀρετὰ ἐμπειρίας ἢ τῆς διωάμεσι δια-
 φέρην.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΑΛΕΞΑΝ-
 δρω εὖ πράτην.

Γραψάς μοι πρὸς τῶν ἀκροαμα-
 τικῶν λόγων, οἴομαι δὲ δεῖν αὐ-
 τὰς φυλάττειν ἐν ἀπορήτοις. ἴσθι
 ἐν αὐτῶν ἐκδομένων, καὶ μὴ ἐκδομένων.
 ζῶμετοὶ γάρ εἰσι μόνοις τῶν ἡμῶν ἀκρόασι.

Τ Ε Λ Ο Σ.

In epistola secunda Aristotelis, ubi legitur πρὸς ἀρχὴν: hoc videtur esse superuacaneum: nisi forte legendum sit, καὶ πρὸς ἀρετὴν. Virtuti enim conuenit, quod sequitur. Paullo post pro ὑπὸ τῶν ἡρώων, legendum existimo ὑπὸ τῶν ἡρώων. Sunt & alij scrupuli, in quibus eximendis nihil precipito.

Φάσμαλα.

Et Lyncea fallerent aliqua. Leuiores sunt & paucula & praetermittenda. sed p. 7. v. 14. pro παρήλασεν, etsi & hoc erat in Aldino libro, lege παρήλασεν. p. 9. v. 14. pro περσιχόντων, περσιχόντων. p. 12. v. 12. lege γεωμετρίῃ. p. 15. v. 21. ἐπι. p. 27. v. 9. γεγονέναι. p. 28. v. 14. περσιχόντων. p. 32. παρειχόμενον. p. 41. versu ultimo εὐπεραγίας.

τέλος.

G 1987

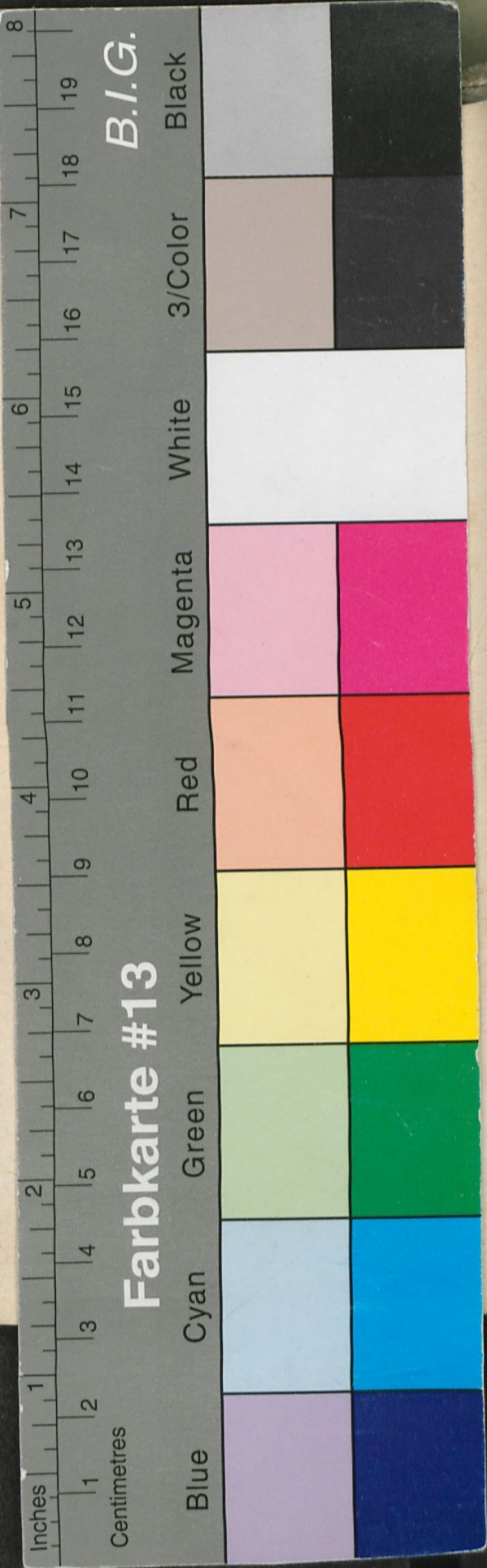
(x 2203062)

Tafel

VD 77

Ἐπιστολὴ αἰσχίνου τῷ ῥήτορι.

AESCHINIS

oratoris Atheniensis praestantissimi

EPISTOLÆ GRÆCÆ.

*IO ANNIS CASELII diligentia,
utilitati Græcæ doctrinæ amantium,
quàm emendatissimè edita.*

ROSTOCHII

TYPIS IACOBI LVCII.

ANNO M. D. LXXIIIX.

g. K. 2. 904.

[File 1207]